

nóta

Nagy Zsuka

tükörtojást reggelizem fekete teával gyengén felhős az ég sok citrommal kortyolom a teát azon gondolkodom mit csomagoljak az útra farmert veszek hosszú ujjú pólót kendőt a nyakamba nagyitól örököltem a torokfájást sport-sapkát húzok a fejemre színes félcipőt a lábamra elzárom a csapokat az elosztókat nagyanyám simogató keze a nap kislány vagyok beülök a taxiba magamra zárok egy atmoszférát a bácsin kék mellény fehér ing kicsi égbolt az arca olyan kerek pozsgás mint az ovisok képein a nap emlékszem rá hogy van egy lánya beszélt róla ha vele utaztam békés délelőtt nagyapám szaftos szájával éneklí a nótáját kellemes beszéd nélküli út én mégis kérdezek kedves akarok lenni és akkor nekimentünk egy halálnak karamboloztunk a márciussal a légszák erősen nyomta a mellkasomat ki akartam szállni ebből a balesetes őszi idillből az a súlyos csend van súlyfelesleg a bácsi szemében könnyesepp gyerekkorból megmaradt piciny üveggyölyő szívárvány belül zokog kívül süti a nap ősz van szól a nóta rádió vasárnapi ebéd az epreskerten húsleves pörkölt tészta csalamádé nagyszülők ölelése muzsikája az autóban a tettes és az áldozat és egy halott lány egy tavaszi nap után nem utazik már soha apja taxiján itt hagyta tanúnak őt a fizikus a csillagász hogy tudjuk a mostat definiálni kiszállok végre a kocsiból mondok valami faszágot megint megveszem a vonatjegyet az orrom előtt megy el az intersziti ilyen még nem volt pedig volt rajta büfékocsi ülök a restiben minden időt lekésve a mostban virágzom süt a nap egy nóta szól márciusból októberbe valami gyerekkorban hallottam nagyapám szaftos szájából fogatlan hangján nagyanyám csirkepörköltje után erős szeszek lazítanak virágzom ősz van várom a következő vonatot még ebben a mostban

